

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. ZÁŘÍ 1888.

Adresa:
„Sokol Americký“, 406 E. 71st St.
New York.

Zápasnická cvičení.

Pro „Sokol Am.“ připravil Jos. L. Voborský.

(Pokračování.)

Dostih s překážkami.

Zápas tento počítá se mezi cvičení, která vyžadují největší mrštnost a lehkost a sílu v nohou, jest to chůze neb běh, ve kterém používá se různých překážek, přes které musí zápasník skákat. Používá se tento zápas obyčejně jen mezi dospělými athlety. Vzdálenost a skoky jsou obyčejně vždy jednotejné — 120 yardů a deset skoků přes překážky v chůzi neb běhu kladené, 3 stopy a 6 palců vysoké a deset yardů od sebe vzdálené. Pro tento zápas užívají zápasníci chůze nepříliš rychlé a to proto, poněvadž by byl skok jejich přes překážku chybný, kdyby tato náhle se buď o něco zvýšila aneb jinak postavila, a když užívá chůze, má dosti času k přeskočení změněné překážky, aby se nedostal ze své běhové dráhy. Pro větší hochy jest to méně jednotvárné a není to u nich ve zvyku používat překážek v chůzi, poněvadž krok jejich a síla denně se mění s vrůstem jejich těla. Dospělí dělají obyčejně rozběh tříkrokový pouze a může se tento rozběh zvětšiti i na čtyři kroky. Závodníci musejí vždy překážku (obyčejně to bývá „koza“ neb provaz a jiné předměty) přeskočiti a to tak, aby nezavadili o ni, a přeskok na druhou stranu musí se díti co možno lehce, aby totiž přeskakující při doskoku mohl skočiti na jednu nohu, totiž na tu, kterou si nebral odraz, aby zůstal pěkně ve stoji vzpřímen, a po vykonaném přeskoku přes překážku má se ubíratí opět dál. Starší již hoši užívají právě tohoto způsobu při překážkách s výhodou, ale malí hoši, kteří nejsou ještě dost silní, aby mohli pouze v rozběhu tři kroků vykonati skok přes překážku, musejí si bráti vždy větší rozběh, dle toho,

jak síla jeho stačí. Nejlepší věcí jest, když užívá k odrazení se pouze jedné nohy a vždy také na jednu nohu doskočí, aby druhou nohou mohl hned vzítí si krok a jíti dále. K dobrému vycvičení běhu s překážkami má běhoun začít skákat od nízkých překážek a tyto může dle potřeby a možnosti své i vzdálenost dle toho s výší překážky posunovati, a tak může pomalu dosáhnouti toho stupně, který jest pro závod tento určen. Zápasník může snížití překážku také tím, když jí dá položení šikmého. Ku cvičení tomuto může se připravovati ve vzdálenosti 100yardové dostihové a může vícekrát opakovati. Pro zápasení má běhoun cvičiti se ve vzdálenosti větší.

Skákání do výšky.

Toto cvičení učinilo ten největší pokrok za posledních několik roků. Před čtvrtstoletím ještě, kdokoliv by byl skočil pět stop, ten byl už považován za toho nejlepšího a nejvyhlášenějšího skokana a byl od každého obdivován. Čtyři stopy a osm palců byl ten nejvyšší skok, co byl docílen na tělocvičných ústavech nebo na veřejných školách od závodníků. Nyní ti, kteří mají zálibu v tomto skákání a cvičí se stále, doskočí o mnoho výše a takových je také už nyní mnoho. — Cvičenec, který se v tomto skákání chce zdokonalovati, musí býti postavy štíhlé a lehké, má se vystřihati vši těžké práce, která účinkuje mnoho na paže a na zadek a vůbec na celé tělo; proto kdo vykonává těžkou práci, nikdy nemůže mnoho skákat, čím kdo vykonává lehčí práci, tím lépe může skákat. Začátečník má se cvičiti ve skoku každý den, ale ne příliš mnoho. Rozběh ku skákání do výšky jest velmi rozličný a začátečník může si bráti z pravidla rozběh 12krokový. Při odrazení se od země nad motouzem se nohy hodně

skrčí, tělo se trochu do předu nakloní a ruce se ku předu šinou.

Náčíní při tomto skoku jest zrovna takové, jako my používáme, totiž stojany mají býti dřevěné s železnými spodky a kolíky pouze půl coule od sebe vzdálené, na tyto položí se slabá tyč, přes níž se pak skáče.

Skok o tyči.

O tomto skoku zmiňuje se také a stať ta souhlasí úplně se způsobem skákání, dle něhož my se řídíme. Píše, že tyč má asi býti 12 stop dlouhá, a má i těžší i lehčí, dle toho, jak si cvičenci přejí a má býti opatřena na jednom konci špičatým hrotem. (Podle toho by si měli vzítí příklad Němci, neb ti používají ku skoku o tyči tyče takové, která má tři hroty ostré jako jehly. Je vidět, že ač Amerikáni jsou ještě málo pokročili v tělocviku, že jsou mnohem praktičtější.) Čím vyšší je skok, tím výše že se má bráti tyč a rozběh delší. Tyč se má držeti dvojchmatem, totiž pravá ruka podchmat a levá nadechmat. (Mezi námi obyčejně používá se v držení tyče podchmat, ale někteří přece se najdou, že drží též tyč dvojchmatem a také dosti vysoko skáčou. Dle mého náhledu to nic nevadí, zdali se drží tyč dvoj- nebo podchmatem, jest to více na zvyku toho, komu se lépe skáče buď dvojchmatem neb podchmatem.)

Skok do dálky.

Ve skoku do dálky se musí cvičiti v měkké půdě, aby při doskoku si neublížil. Asi dvacet kroků dostačí pro rozběh. Hlavní věcí při tomto skoku jest, aby se skákající s velkou silou odrazil od můstku. Z počátku rozběhu má se utíkati v dlouhých krocích a čím blíže můstku, tím více se má běžeti a menší kroky dělati, a od okraje můstku se pak odraziti. Neodrazí-li se skákající rádně od můstku, jest velký rozběh vůbec zbytečný.

Kroužení kladivem.

Cvičení toto jest původním cvičením Caledonským, který nejčastěji u nich (u Skotů) bylo používáno, ale mezi Američany se zřídkka používá, poněvadž toto narážují kužele, které jsou v tom ohledu mnohem praktičtější. Obyčejná váha podobného kladiva bývá 16 liber a násada jest tři stopy a šest paleů dlouhá. Pro mladší hochy, jichž síla tělesná jest malá a oni by se 16liberním kladivem kroužení nemohli, brává se kladivo lehčí, a to dle toho, jak síla mladíkova vyžaduje.

Nejvíce jest v užívání, když se krouží kladivem okolo těla, tím se paže hodně zesílí, a v běhu se dělá kruh okolo celého těla a to vždy v půlobratu. Podmínky, jaké při tomto zápasu jsou, jsou následující: 1. vésti kruh v pravém směru; 2. nezvedati hlavu kladiva nic výše, nežli jsou ruce v kruhu; 3. vykročiti (vyběhnouti) v pravý čas, kdy se znamení dá. Jest to velmi nebezpečné cvičení pro diváky, neb ten, který se teprve ve cvičení tomto zdokonaluje a cvičí se v něm, může pustit kladivo v nepravém okamžiku a v nepravém směru je vésti a toto může způsobiti mnohé nebezpečí. Sedm stop jest obyčejná závodní dráha, ve které se kruhy konají.

Ku lepšímu zdokonalení se v tomto cvičení může se také cvičiti s činkami, neb tyto napomahají nejvíce k utužení a sesílení paží a vůbec celého těla, jako ramen, krku atd. Proto každý, kdo se v tomto cvičení zdokonaliti chce, ať hledí nejprve sesílit paže a ramena, aby pak mohl ve cvičení tomto pokračovati.

(Pokračování.)

Výlet T. J. S. Tom. Černý.

Výroční výlety z Omahy na venek jsou nyní každoroční událostí, ku které valný počet obyvatelstva našeho hledí vstříci a při kterých tudíž na jistý zdar počítati lze. Toho důkazu podal výlet nedělní. Těl. Jed. Sokol skoro s obavou rozhodla se letos pro odbývání výletu ve Wilber, jednak pro poněkud velkou vzdálenost, jednak pro z té příčiny nutné vyšší jízdné. Však obě ty obavy byly plané a výsledek je důkazem, že shledá se pro výlet na venek vždy dosti českého obecnstva. Naše výlety liší se od oněch v jiných místech pořádaných tím, že jsou vždy do některé krajiny krajany osazené a účastníci setkají se tu obyčejně s mnoha známými neb přátely. Výlet nedělní, máme za to, byl nejzdařilejším ze všech posud zde pořádaných, jak v uspořádání tak i v hojně návštěvě a jest zárukou zdaru budoucích podniků podobných. Vzdor tomu, že v den předcházející přšelo a v neděli ráno obloha celá byla zachmuřena, jakoby k dešti se stahující, přece hned od časného

rána ubírali se jednotlivci a rodiny k nádraží. Asi v půl osmé vyšli členové Těl. Jed. Sokol v novém stejnokroji, s českou hudební kapelou 19člennou v čele. Bylo to poprvé, co naše česká kapela objevila se nám ve svém nedávno objednaném skvostném stejnokroji, který znamenitě jí sluší. Spodky jsou barvy šedé, kabát temnomodré, hojně zlatými portami pošíty a se zlatými epaulety; čáka je černé, s červenobílým chocholem. Vše zhotoveno je z dobré látky a vyžadovalo náklad as \$40 na oblek. Že kapela naše hraje výborně, to je vůbec známo a chybělo jí posud jen slušné vystupování, aby dopracovala se prvního místa mezi kapelami zdejšími, a toho se jí, tušíme, také v brzkou dostane. Odjezd vlaku položen byl na osmou hodinu. Nikdo ovšem neočekával, že vyjede se přesně v dobu určitou, ale každého přece mrzelo, že čekati musil celou hodinu. Obloha zůstávala při tom stále chmurná a hrozivá. Přece však naplnilo se osm vozů železničních obecnstvem. Po výjezdu počaly se mraky trochu jasniti a rozplášovati obavy před deštěm. V Ashland přivítán vlak ohlušujícím jásotem účastníků ze Schuyler, Prahy a Wahoo, jichž bylo 3 vozy. Oba vlaky v jedno spojeny a nastalo vyhledávání a vítání známých. Račím krokem pak, nejvýše 15 mil za hodinu, bral se vlak dále. Tato volná jízda, tam i nazpět, byla snad jediným, co pořadatelům výletu vyčítati se mohlo; trvala cesta 4½ hodiny tam a 5 hod. nazpět. Doufáme, že tímto poučen, vyjedná budoucně výbor s dráhou též o určité hodině odjezdu a o rychlejší jízdu. Není příčiny, proč by výletní vlak, bez zastávek, nemohl jeti 25 mil za hodinu. — V Lincoln vstoupilo na vlak asi 20 krajanů, v Crete pak přes sto, tak že se na vlaku nalezalo k 1000 osob. Ve Wilber očekávaly výletníky veliké zástupy lidu, asi dvojnásob tak velké, jako byl počet výletníků. Že bylo krajanům zdejší vitané pohostiti nás ve svém středu, to bylo viděti z mnoha vlajících praporů, z ozdobených četných budov zelením i jinak, ze slávobrány před hostincem pp. Brabec & Syn, ze zelení zřízení, v kteréž vítalo příchozí ze zeleně utvořené sokolské „Na zdar!“ Vůbec bylo viděti, že rodáci zdejší všemožným způsobem projevit se snaží své potěšení z příjezdu našeho. Podle programu uvítal hosty vřelými slovy na nádraží p. V. A. Young, načež stručně odpověděl redaktor t. l. Pak se začal zástup čítající as 3000 hlav rozházeti. Někteří šli vyhledati známé, jiní hledali posilnění, ale většina ubírala se přímo k háji p. Jiskry za neustálé hudby, neboť střídala se znamenitá kapela místní s kapelou omažskou. Ochotné účinkování místní kapely z pouhé ochoty, nejen při příchodu na místo výletní, ale po celé odpoledne, charakterisuje dostatečně české obecnstvo, jaké

v Saline Co. máme. To, tušíme, nebylo by možné a nestalo by se nikde jinde, — to je možné jen v Saline Co. — Jiskrův háj, ač nevelký, jest nejlepším, na jak dalece stínu se týče, jaký jsme k účeli tomu zde viděli. Jestli místy pro sluneční paprsky neproniknutelným. V neděli ovšem slunko po celý den za oblačky se skrývalo a půda byla následkem toho vlhká ze dne předcházejícího. Však přes to rozvinula se čilá a příjemná zábava, která pouze jednou na okamžik vyrušena byla jedním ze zlopověstných mezi krajany zdejšími bratří rváčů Bašusů. Mezi zábavou cvičili Sokolové Omažští, Wilberští a Creteští a nejvíce zasloužené pochvaly sklízeli Wilberští, což doufáme bude povzbuzením omažským k pilnějšímu cvičení. K osmé hodině teprve počal řídnouti zástup účastníků a až po deváté vyjel vlak z Wilber k domovu, vleka se nesnesitelně pomalu, tak že domů dojel až po druhé hodině ranní. Mezi tím rozléta se mezi Čechy zpráva, že vlak byl v 9 hodin svržen cestou z tratě a někteří úzkostlivě čekali bližších zpráv, až příjezd vlaku je dalších obav sprostil. Celkem vzato, byl výlet letošní nejzdařilejším ze všech posud posud pořádaných, neboť výbor těžil ze zkušeností z let minulých. Doufáme, že budem totéž moci říci o výletu roku budoucího.

„P. Z.“

Zprávy z Čech.

(Nové jednoty sokolské) zakládají se dle zpráv v Čes. Dubu, Libáni, Žirovnici a Počátkách; na Moravě v Podivíně a Židlochovicích.

(Z Kutné Hory.) Sokol kutnohorský pořádá dne 8. a 9. září 1888 slavnost otevření a odevzdání dokončené své spolkové budovy. Tato slavnost, jež pro staroslavnou Kutnou Horu pravým národním svátkem bude, spojena je se sjezdem a veřejným cvičením sokolské župy „Havlíček“ a závodnickým cvičením všeobecným; závodu se účastniti jest volno každému Sokolu.

(Ze žup.) Pojizerská sokolská župa „Fügner“ pořádala veřejné cvičení při slavnosti 25letého trvání jednoty „Sokol“ v Mnichově Hradišti, dne 8. července t. r. Slavnost zdařila se, i cvičení uspokojilo. Tohoto účastnilo se 126 členů, mezi nimiž zastoupen byl též několika členy těl. odbor spolku „Vlastimil“ z Drážďan. — Sokolská župa východních Čech pořádala sjezd 14., 15. a 16. července ve Vysokém Mýtě. Sjezd stal se slavností národní obyvateľstva místního i vátolního. Průvodu účastnilo se mimo asi 600 Sokolů v kroji též mnoho spolků a banderů, Sokolky, družiny v krojích historických a j. v.

(Výlet do Lublaně.) Sokol v bílé Lublani, věrný to a osvědčený druh, slaví

v dnech 8. a 9. září t. r. své 25leté jubileum, k němuž zve celou obec sokolskou. Program slavnosti ustanoven jest takto: Dne 8. září o 8. hodině ráno shromáždění v čítalnici, o 9. hod. uvítání, průvod městem, společný oběd, veřejné cvičení a večer ples. Dne 9. září o půl 7. hod. ráno shromáždění v čítalnici, o 7. hod. pochod na Rožník, o 9. hodině pochod z Rožníku přes Český vrch do Kozlerovy zahrady, kde budou závody tělocvičné, o půl 1 hod. pol. slavnostní valná hromada, o půl 2. h. banket a o půl 8. hod. večer velký koncert v čítalnici. — Sokol pražský a s ním zajiště i jiné jednoty sokolské vyšlou deputace k slavnosti této. Výletní odbor navrhuje vedle toho návštěvu Postojny, Terstu a Benátek. Cesta do Terstu a zpět obnášela by as 22 zl. Aby účastníci byli seznámeni s poměry slovinskými, nabídl se s nevšední ochotou pan Jan Lego, úředník při českém museu, že uspořádá pro účastníky výletu toho více přednášek o slovinštině a o poměrech slovinských. Přednášky ty odbývají se v zasedací síni budovy pražského Sokola ve dny cvičební, v úterý, ve čtvrtek a v sobotu od 6½—7½ hod. večer.

(Vytrvalá chůze.) J. A. V. píše v „Sok.“ pražském: Pražská družina sokolská „Létačí sbor“ podnikla o svátcích svatošušních 3denní pochodový výlet do Pojizeří. Vlastní výlet počal z Chotětova, dne 18. května, kamž dojel vlak z Prahy před 9. h. več.; přes Krnsko dorazili jsme do Ml. Boleslavi okolo 12. hod. a tam nocovali. Pozdní příchod tento byl příčinou, že nemohl „Sbor“ slíbenou návštěvu „Sokolu mladoboleslavského“ učiniti, který jej očekával v hotelu „Vysoký“. O ½5. hod. ranní nastoupen pochod na Michalovice a po prohlédnutí této zříceniny na Zvířetice. V Bakově byl „Sbor“ uvítán starostou Sokola br. Aug. Fibigrem, cvičitelem br. Širkem a mnoha jinými členy, pak uveden do místností spolkových, kdež pohostěn, a po prohlídce cvičiště a několika průmyslových závodů tamnějších rozloučili jsme se daleko za městem s upřímnými bratry bakovskými a nepřihlízejíce k tomu, že musili jsme zameškané dvě hodiny notným poklusem nahraditi, klusali jsme přes Boseň na Valečov. Prohlídkou důkladné zříceniny této musili jsme doznati, že by se tato hodila výborně za nocleh pro jednotu sokolskou, která by chtěla noclehovati a tábořiti v přírodě. Poobědvavše v Bosni, kráčeli jsme přes Lhotice, Branžež a Srbsko lesem kolem hrobu vojína z r. 1866 na památný hrad Kosť a odtud, zbloudivše v lese, přes Rytířovu Lhotu velice namáhavým pochodem, takřka čarou vzduchovou, přes kopce a doly k cíli našemu — Troskám. Ten jsme dostihli a zde přenocovali. Třetího dne, na Hod Boží ráno, vystoupili jsme na tyto zříceniny; odtud pak pochodem na

Hrubou Skálu a po prohlídce zámku na Sedmihorky a Waldštejn. Po obědě přes Mašov, Nudvojovice na Siehrov, kdež nám laskavostí kníž. úředníka byl zjednan přístup, a odtud přes Husu, Doubí, Penčínku hrobu osmnácté chasy do Svijan-Podolí na nocleh. Čtvrtého dne pak, kdy vykonán byl největší pochod, vyšli jsme o ½8. hod. ranní na Mnichovo Hradiště, odkudž však pro povodeň, která stihla den před tím okolí Bakova, byli jsme nuceni přejeti vlakem do Mladé Boleslavi. Odtud pochodem přes Krnsko, kde přišli jsme na zaplavenou louku as ½ hodiny zděli a jen s velkým namáháním se nám podařilo z počátku toho se vybroditi. Minuvše nepatrnou zříceninu na Zámostí, pak Brodec, Dražice, Nové a Staré Benátky, Předměříce dostihli jsme Brandýs, odkudž byl projektován návrat do Prahy vlakem; jelikož však vlak zádný nejel, byli jsme nuceni nastoupiti ještě čtyřhodinný pochod do Prahy, kam přišli jsme o 1 hod. s půlnoci. — „Létačí sbor“ podnikl již množství namáhavých pochodů, z kterýchž zvláště zasluhuje povšimnutí pochod na Beroun o velikonočním Hodu Božím. Z Prahy vyšlo se o ½11 hod. več., do Berouna pak se došlo ve tři čtvrtě na 5 ráno, bez odpočinku; odtud pak přes Tetín, Srbsko, Karlův Týn (oběd), Kuchařice a Ořech do Prahy; příchod o 7. hod. večer.

Různé zprávy.

Nová sokolská jednotu „Tyrš“ v Pětidomech. V Pětidomech utvořilo se družstvo, kteréž zakládá novou tělocvičnou jednotu pro předměstské okresy a dospělo s přípravnými pracemi tak daleko, že podány minulý měsíc stanovy ku schválení sestavené dle vzoru českých jednot sokolských, mimo to vyhledáno příhodné cvičiště v hostinských místnostech pana Rob. Rolánka, kdež se též I. odbor Jednoty sv. Metoděje nalezá. Členů přihlásilo se prozatím 50, což zajisté skvělý počátek. Někteří náradí ochotně propůjčil nové jednotě, kteráž ponese jméno „Česká sokolská jednotu „Tyrš“, Sokol vídeňský.

Hygienická výstava ve Lvově zahájena byla dne 17. července. Tělocviků věnováno zvláštní oddělení za správy dr. Korwezynského a A. Durského. K dožádání Sokola Lvovského obeslala redakce „Sok.“ pražsk. výstavu tu sbírkou českých spisů tělocvičných a plány tělocvičen Sokola v Čes. Brodě, Karlíně a Roudnici. Při udělení cen dostalo se „Sokolu“ vyznamenání první třídy, totiž čestného diplomu.

Tělocvičné stroje dra. Zandera. Tělocviků, jako prostředku léčebného, povšimnuto si opětně teprve v tomto století, zejména k napravování různých zkřivenin údů. Nyní léčí se jím hlavně nemoci svalů, kostí a kloubů. Použití tě-

locviků léčebného záleží ve cvičení svalů, v jistém mechanickém působení na některé části těla. Tělocviků léčebnému prospěl v poslední době Mdr. Zander v Stockholmu, který důmyslně sestrojenými přístroji nahrazuje nemocnému namáhavý tělocvik. Od r. 1865 pracuje neúporně na zlepšení strojů těchto a zdokonalení tělocviků léčebného ve svém ústavě. Dle vzoru tohoto ústavu vznikly i v jiných městech evropských tělocvično-léčebné ústavy, jako v Hamburce, Petrohradě, Paříži a nejuvěji v Berlíně. Hlavní předností této mechanické metody pro nemocného je, že upotřebením stroje samovolné namáhání léčence odpadá. Na př. má-li léčenec skrčiti paže, nařídí se k tomu určený stroj na jistý stupeň odporu; je-li odpor slabý, zvýší se tak, až nemocný, by odpor přemohl, lehce se namáhati musí. Míra namáhání tohoto označena jest na přístroji. Číslo se poznamená. Když po nějakém čase se pozná, že síla svalů vzrostla, nařídí se stroj na vyšší stupeň odporu. Další přednost strojů těchto záleží prý v stejnoměrných pohybech, jimiž činnost léčence stále se napíná. Metoda tato se prý nejlépe osvědčuje při následcích neustálého sedění, nebo jednostranné činnosti svalů, při slabostech, u útlých dítek, zkrátka u všech těch, jimž tělocvik příliš namáhavý jest; dále při nemocech okončetin, svalů, rheuma srdce atd. Dr. Zander udává, že vyléčil již několik tisíc léčenců v ústavě svém. Stroje jeho dělí se ve dva druhy, totiž: 1. v takové, které léčencem se v pohyb uvádějí, 2. které motorem (parním, plynovým) se pohybují. Dle fyziologického vlivu tvoří 3. oddělení a) stroje pro činný pohyb, t. j. které nemocný sám vykonává a které mají bezprostřední úlohu, svaly siliti a vyvinovati. Toto oddělení má 4 skupiny: činné pohyby paží, nohou, trupu a pohyby rovnováhy. b) Stroje pro pohyb trpný, to jest takové, které bez pomoci cvičence údy těla jeho pohybují. c) Stroje vlivu mechanického obsahují čtyry skupiny: otřes, dřep, hnět a tření. Stroje třech skupin prvního oddělení pohybují se svaly léčence, všechny ostatní pak uvádí v pohyb motor. Nejdůležitějším strojem a také obrovských rozměrů jest stroj, jenž má za účel rozšiřování prsou. Návštěva ústavu takového jest prý velice interessantní a stroje, na kterých léčenci „pracují“, jsou předmětem všeobecného obdivu. Turněři však, kterému jest „šťěstím v světě největším, na hrazdě stoje znáti“, neují prý volno při pohledu na přístroje tyto.

J. V. Alexander v Sok. pražs.

Upozornění.

Předplatitele z Čech žádáme, by oznámili vždy aspoň poštovním lístkem, když zasílají peníze poštovní poukázkou. Již několik poštovních poukázek přes Švýcarsko nás došlo, aniž bychom věděli, kdo je zaslal, a následovně nevíme, komu předplatné připsati. Jednatel.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Lier.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce

NEW YORK, 15. ZÁŘÍ 1888.

Jednáme-li správně?

V minulém čísle t. l. uveřejněn byl článek „Sokol, výkvět národa“, psaný br. Voborským z Chicaga. Redakce uveřejnila článek ten bez poznámky, poněvadž s ním souhlasila. Po uveřejnění jeho vyjádřilo několik Sokolů ústně i písemně souhlas svůj s dotyčným článkem. Chicagská „Svornost“ však je jiného názoru. V poznámce redakční dne 25. srpna píše, že v „Sokole“ otisknuto byl bezohledný útok na bývalého starostu Sokola pražského, Tom. Černého, a myslí, že redakce „Sokola Am.“ neměla by rozhodně přijímat podobné články politické, poněvadž „Sokol“ jest listem odborným a pak proto, že T. Černý získal si neocenitelných zásluh o Sokolstvo. —

V článku nejednalo se o nic jiného, než o pouhý čin, který povahou svou jest zavržení hodný. Mluvit zde o politice bylo by směšno. Dr. Tom. Černý před nedávnem ještě byl předákem Sokolstva. Přirozeno, že kdo postaví se nejvýš, obrací k sobě zraky zástupů níže stojících, kteří bedlivě pozorují každý jeho počín. Tím stává se, že dopustí-li se činu špatného, způsobí to mnohem větší nevoli a bouři, než kdyby se jej byl dopustil jeden ze zástupů, pozorovaný pouze několika nejbližšími. Proto nemůže se nikdo diviti, že nevole zjednala si průchodu i zde mezi Sokoly, kteří sledují s živou účastí působení bratra Sokolů v Čechách.

Církev římská byla vždy a jest krutým nepřitelem národu českému a poněvadž Sokolstvo jest anebo má být předním bojovníkem národa tohoto, jest i jeho protivníkem. Kněží oddaní Římu přinášejí tu zášť k Sokolstvu i sem, čehož máme již několik příkladů. Kdo pomáhá Římu naproti národu našemu, kdo stává se dobrovolně jeho spojencem, staví se sám v řady nepřátel Sokolstva, v řady nepřátel našich. A my měli bychom umlčovati hlas, který ozve se na pokárání a odsouzení člověka, který na prospěch nepřátel našich stal se myšlenkou sokolské nevěrným? Toho od nás nikdo neočekávej!

Máme v živé paměti, co dobrého dr. Tom. Černý pro Sokolstvo učinil. Za to budtež mu díky. Však vděčnost nesmí být na ujmu pravdě, nesmí být na škodu

národa. Chválíme skutky dobré, odsuzujeme špatné. Špatní bychom byli Sokolové, abychom proto, že někdo něco dobrého vykonal, později mlčky přihlíželi k tomu, jak Sokolstvu, jak národu českému škodí. Každý skutek souzen buď dle zásluhy!

Přebornictví.

Opravy v prohlášení přebornictví z minulých závodů, podané výborem na tělocvik v minulých číslech t. l. způsobily mnoho zlé vůle mezi členy Čes.-Amer. Sokola v Chicagu. Nevole obrací se proti výboru na tělocvik, jako by ten za to mohl, že soudcové špatně sečívali. Výbor konal jenom svou povinnost, kterou vykonati musel, neměl-li být vinen z nedbalosti. Jemu přináleželo prohlédnouti listiny soudců, zdali tito správně sečívali a zdali každý závodník postaven byl na místo, na které patří. Jestli soudcové učinili chybu, jest výboru povinností chybu opravit. Jinak ani nelze to myslet. Máme jednati spravedlivě a poctivě. Seznáme-li chybu a je-li ještě čas k jejímu napravení, napravme ji. —

Soudcové jsou rozhodčími na evičišti. Zde, k vůli pořádku, má se rozhodnutí soudců každý závodník podrobiti. Práce soudců končí s ukončením závodů. Pak teprve přijde jiný výbor, který zkoumá, zdali vše jest v pořádku. Tak děje se ve všech sporádaných spolcích a společnostech. Záznamy účetního a pokladníka prohlíží výbor a předseda neb starosta. Pořádá-li se nějaká zábava, prohlíží později též výbor spolkový účty. Stará zkušenost učí, že nikdy není dobře zůstatiti vše jednomu člověku neb výboru.

Nechceme, aby chyba stala se právem. Jednou bylo ublíženo tomu, podruhé mohlo by být ublíženo onomu.

Nevíme jiné cesty ku předejití mrzutostem těmto, než aby soudcové pozorně sečívali a mezi sebou listiny k revisi si vyměnili. —

O našem dívčím sboru.

Podává Aug. Tesař z New Yorku.

Čta již několik dopisů chicagských Sokolek o jich činnosti, myslím, že by záhodno bylo, by sestřičky naše v New Yorku podaly také někdy tu úžasnou zprávičku o činnosti své. Víím, že náš dívčí sbor jest života schopen, a proto je třeba, by nabádal k životu i jiné, by šířil to, co sám za dobré uznal. Zde jest pole dosti veliké, jen schází více agitace a odvahy, by došly jste žádoucího úspěchu. Víím, že mnoho bylo a bude vám ještě přestáti, avšak nelekejte se, vždyť přijde čas, kdy práce vaše korunována bude zdarem a uznalostí. Vždyť i nám bylo a jest pracovat

vati ještě mnoho na roli sokolské. Cesta naše jest ještě daleká, však ta necht nás nikdy neleká.

Dovolte, bych směl pronést slovíčko k lepšímu o sborech dívčích. Nemyslíte, sestřičky, že by bylo lépe, kdyby jste změnily jména svých ct. sborů buď v Těl. sbor Sokolek aneb Těl. sbor paní a dívek, by i vdané podílu na tomto bráti mohly? Nemyslíte, že by vám to prospělo? Nehleďte pouze na své jméno, s nímž se chcete honositi, naopak hleďte na to, čím by se sbory vaše rozšířily a čím by myšlenka sokolská nabyla většího rozměru. Nám záleží na tom, by matky, jež poznaly prospěch tělocviku, by odváděly nám dívky své, jež by byly puzeny k věci tak dobré láskou jak mateřskou tak otcovskou, neboť v dítkách našich spočívá celá existence našeho dorostu. Či jest tělocvik jenom pro mladé? Co až provdá se některá z vás, pro ni již to nebude? Či nemá již podílu na tom bráti, a snad proto, že se provdala, sborů vašich se má vzdalovati? Nezbudovaly jste snad sbory vaše jen pro zábavu neb parádu, myslím naopak že chcete napomáhati nám k usnadnění myšlenky sokolské, a k tomuto se hodí jak starý tak i mladý. Nevím, jak se mnou jiný souhlasiti bude, ale domnívám se, že byste tímto nabyly více členkyň, jež by vám mohly býti ku prospěchu a nikoliv ku škodě.

Dále snažte se, byste nabyly co možná nejvíce žákyň, neb v těch spočívá vaše budoucnost.

Podávám zde několik rádků o činnosti našich Sokolek. Tyto odbývají jednou za týden evičení v Nár. Budově, totiž ve čtvrtek večer. Jejich evičitelem jest zkušený a neúhonný podnáčelník jednoty naší br. Jan Celer, pod kterým jak se zdá si sestřičky libují. Cvičení navštěvuje asi 20 Sokolek stále; rozděleny jsou ve dvě družstva a evičí na všemožném náčiní. Taktéž mají dívčí tělocvičnou školu pro malé žákyň v hořejší části města, kdež se evičí též jednou týdně a to vždy v pondělí. Školu tuto navštěvuje však pouze asi 15 děvčat, které evičí v jednom družstvu a jichž evičitelkou jest sl. K. Ráhoval. Dá se očekávati, že pod snaživou evičitelkou touto škola tato vzroste, jen je třeba zahájení neustálou činností a půjde to.

Myslím též, že by neškodilo, kdyby se Sokolky naše pokusily zavést evičení dospělejších dívek v hořejší části města alespoň jednou za týden; snad nabyly by tím dosti členkyň, neboť většinou jest český život soustředěn tu a proto by to bylo snadnou prací k dodělaní se lepšího úspěchu pro vás. Cvičírna naše v hořejší části města zásobena jest dostatečným náčiním, jež vám milerádi bratří vaši k použití ponechají a nápomocni vám budou v každém ohledu. — Podruhé více.

Na zdar!

Závody písemní.

Lhůta k závodům písemným prodloužena jest do Nového roku, poněvadž sešlo se málo (3) prací. Vyzýváme Sokoly, by závodů hojněji se účastnili.

J. Halq, J. Wocel, F. Lier,
výbor.

(Zasláno.)

Chicago, 28. srpna 1888.

Ctěná redakce. Žádám tímto, by toto zasláno bylo doslovně otisknuto v příštím čísle „Sok. Am.“:

Ctěnému výboru na tělocvik ve
výkonném výboru Národní
Jednoty Sokolské!

Jelikož byla učiněna chyba v součtech bodů v Sokolu Americkém číslo 7., ročník X., a zde v Chicagu Sokolové jsme vynášeli, že pravý počet pro Sokola Nádra jest 318 bodů a pro Sokola Hurta 316½ bodu, tudíž jsem Vás na to upozornil a myslím, že jsem s tímto neučinil žádnou chybu ani krivdu žádnému Sokolu ani Vám výše jmenovaní výborové. Ve článku nadepsaném „Oprava“, týkajícím se této záležitosti v minulém čísle Sokola Amerického, kde stojí: „Výbor četl při korektuře tabulky číslici tuto co 3, však později upozorněn jsa br. Vavřínek z Chicaga přehlížel listiny ještě jednou a tu ze součtu seznal, že číslice ta znamenatí má 5.“ — V těchto rádcích se vyrozumívá tolik, jako bych já Vás byl na ty dvě číslice upozornil, což tak není, tak proč jest moje jméno mezi těmi číslicemi uvedeno, já jsem Vám pouze zaslal celý součet a nic víc. Pročž žádám jmenovaný výbor, by toto odvolal týkající se mě v těchto rádcích do příštího čísla Sokola Amerického a též žádám, by onen „postal card“, který jsem Vám zaslal, by jste jej zaslali sboru Česko-Amer. Sokolu zde, kteréhož jsem členem.

Dále mě dovoluňte upozornití Vás na článek 4. pravidla k závodům do St. Louis v Sokolu Americkém číslo 5. ročník X., který zní následovně: Každý závodník se zavazuje rozsudku soudcův bez odvolání se podrobiti. Kdyby se bylo jednalo dle tohoto článku, bylo by se ušetřilo mnoho nepříjemností, jelikož jakmile soudcové zasednou k jejich povinnostem, tak jest celé cvičení v jich moci od začátku do konce cvičení a soudcové též výsledek celého cvičení hned po závodění ohlásili jakož i hlavní přeborníky a tudíž asi výbor na tělocvik nemá v té záležitosti co činiti. Bylo by snad lépe, kdyby odměny do patřičných rukou odevzdány byly vždy na místě ještě, při zábavách na ukončení závodů, a tak by se předešlo takovému protahování věci samé. Bylo by záhodno, by v tomto příštím jednání sjezdu nějaká změna učiněna byla.

Theodore Vavřínek.

Odpověď výboru.

Výbor na tělocvik neví, co by odvolával, může však podati bližší vysvětlení. Br. T. Vavřínek ovšem nemohl výbor na chybnou číslici na jednotlivý výkon upozornit, poněvadž to mohlo se vyšetřiti pouze z listin soudců. Br. Vavřínek zaslal pořadatelí t. l. poštovní lístek, jenž předložen byl výboru. Na lístku tom udává br. Vavřínek úhrnný součet bodů ze všeho hlavního náradí pro br. T. Nádra a R. Hurta. Výbor upozorněn tímto součtem hledal sám a dotyčnou chybnou číslici na listině soudce nalezl. — To snad postačí.

J. Kadlec, J. Brodil, F. Lier,
výbor na tělocvik.

Hlídká.

— Zprávy ze sjezdu v tomto čísle uveřejnití nám nelze, poněvadž sjezd odbývá se právě v dobu, kdy časopis uzavírán. Přineseme je v číslem příštím.

— Máme mezi sebou hojně Sokolů, kteří mají, jak se říká, „hlavu otevřenou“, kteří dovedou projevití myšlenky své řečí i písmem, jedná-li se však o to, by podali nějakou práci písemní, tu z příčin nepochopitelných hrají si na sehovávačku. Ve stanovách máme článek, jímž určují se závody písemní, však článek ten zůstával mrtvou literou. Výkonný výbor, aby povzbudil členy k závodům písemním, učinil zvláštní vyzvání v časopise našem, i určil předmět snadno přístupný, o kterém závodníci měli pojednávat. A výsledek? Za půl roku zaslali práce své všeho všudy tři Sokolové. Nějak ta činnost v tomto směru u nás kulhá. Výbor zvolený ku zkoumání prací těch prodloužil lhůtu do Nového roku. Snad do té doby Sokolové jinak se rozmyslí a odloží liknavost a nemístnou skromnost.

— Smutnou musíme tentokrát zaznamenatí zprávu. Sokol Jan Karásek starší, starosta jednoty morrisanské a člen výk. výboru, zemřel. Bratr Karásek od počátku ruchu sokolského v Čechách byl věrným pěstitelem sokolské myšlenky a zůstal jím až do posledního dechu svého. Byl jedním ze zakládajících členů Sokola v Kutné Hoře, kterýž později, když bratr Karásek v Americe již dlel, jmenoval jej svým členem čestným. As za dva roky po založení Sokola Kutnohorského vystěhoval se br. Karásek i s rodinou do Ameriky, kdež za nedlouhý čas podařilo se mu s jinými vlastenci českými založiti jednotu sokolskou v Morrisani. Tato slavila v loni své dvacetileté trvání. Po celých téměř jedenadvacet let byl br. Karásek věrným členem jednoty a bedlivým strážcem ohně její života, jenž zajisté v době krisí při nepatrném počtu členstva byl by uhasl, kdyby nebylo jeho lásky k věci sokolské, energie a vytrvalosti. Po-

vinnosti, jež v kruzích sokolských na se přijal, vykonával vzorně. Ještě v pondělí, dne 13. srpna, ač nemocen, přítomen byl schůzi výk. výboru. V noci ze čtvrtku na pátek, dne 17. srpna, skončil. — Pohřbu jeho, jenž odbyval se v neděli, 20. srpna, účastnil se výk. výbor v plném počtu, jednota morrisanská, jednota new-yorská v stejnokroji as 60 členy, různé spolkové a hojnost obecnstva. Nad rakví zesnulého pronesl pohřební řeč br. Tesař A. — Ztratili jsme opět bratra upřímného, Sokola dobrého. Čest budiž památce jeho!

— V Town of Lake, předměstí chicagském, zakládá se nový sokolský sbor. Dne 26. srpna odbývala se první schůze těch, kteří sokolský sbor založiti zamýšlejí, a na den 9. září ustanovena schůze organizační. Členové Plzeňského Sokola účastněji se též schůzí a jsou zakládajícímu se sboru radou nápomocni. — Ve „Svornosti“ ze dne 10. t. m., kteráž přináší zprávu z poslední schůze, odbývané 9. září, čteme pak mezi jiným toto: Prozatímním starostou zvolen Sokol Jos. Pečival, tajemníkem Vinc. Klaus, načež dáno sboru jméno „Těl. Jednota Sokol Fügner.“ Na agitační výbor zvoleni Sokolové Aug. Loula, Václ. Reigl, Vincenc Klaus; příští schůze odročena na 23. září do místnosti Loulovy, roh ul. 48. a Paulína. Vstupné ku sboru obnáší \$1.00.

— „Nová Doba“, vycházející v Schuyler, Neb., píše: Zdejší Sokolové opět jednou po dlouhém odpočinku objeví se činně před obecnstvem a sice v Heun v neděli dne 16. září 1888, kamž pořadati budou výlet.

— Statečná ratolest sokolská severozápadní strany, T. J. S. „Čechie“, dokázala opět, že dovede pořadati výlety dle vzoru sokolského, což i četní účastníci uznávali a také vzdali pořadatelům zaslouženou pochvalu. Dne 26. srpna k 9. h. naplnilo se 8 velikých povozů a průvod hnul se v před máje v prvním voze kapelu p. Balouška, za tím následoval povoz školních dítek ze školy severozápadní strany pod dozorem svého učitele p. Em. Beránka, v ostatních pak byli Sokolové a jich hosté. Na místo výletní v Crege, Ill., došlo se asi k 11. h. v náladě nejlepší. Po odbytém útoku na koše, jichž obsah stal se kořistí útočících Sokolů i nesokolů, poněvadž útok byl všeobecný, oddalo se vše nenucené zábavě, mladí tanci, stará garda, aby dokázala, že v ní proudí sokolská krev, s chutí dala se do honění míče tak zvaného foot-ball. Že tu bylo dosti nevolných přemetů a kozelců, netřeba ani dokládati. Ale i školní dítky, jež se byly pod perutí sokolů na výlet vydaly, měly hojně zábav, zvláště ale se líbili jich hudebníci se svým kapelníkem, malým Křišťanem, tu každý nasmál se do sytosti a pan učitel zvláště cítil se spokojeným se svou drobotinou. Aby ale i dámy byly spokojeny, o to postaral se

náš táborský kuchař p. Beránek: navaril pro ně kávy do sytosti, sám ale neměl nic — nu dámy a káva — pan Beránek dostal všechnu pochvalu; takový hodný vdovec prý si zaslouží tu nejlepší žínku. K večeru nastoupena cesta zpáteční za plné spokojenosti všech účastníků. Čechie může si přiložit opět jeden lístek do věnce svých úspěchů. „Sv.“

— „A byť i cesta daleká, Sokolíky neleká!“ Tak si 19. srpna notovalo 70 bujarých Sokolíků od Plzeňského Sokola, když v půl sedmé hod. ranní vycházeli za zvuků křídlovek a pod velením Sokola Štulíka na pěší výlet do River Side. Počasí bylo znamenité a chutě se kráčelo v před. Pokud ve městě, chovali se hoši zdrženlivě — jak jsme ale měli polodřímající město za zády, popustila se uzda žertům, vtípům a zpěvu; bratr Štulík však si počínal velmi ostražitě; když si myslel, že jest veselí na trochu již vysokém stupni, zvolal: „Poklus“, a 70 Plzeňáků hopkovalo po hrbolaté cestě. „Meteš!“ zahřmělo to z úst bratra Štulíka a měli jste to vidět! Modré bluzy se házely, klobouky, nedržely-li pevně na hlavě, držely se v rukou a jako o závod se pádilo v před. A opět zněl povel „pochod“ a z nespořádaných a protrhaných řad se opět vytvořily pěkné, pravidelné řady — však prořídlé, neb někteří slabší nemohouce stačiti těm „nohатыm“ zůstali pozadu. Ovšem že se na ně počkalo — ale odnesli si to výsměchem, že jsou nedochůdčata, marodi a pod. As na půl cestě, na rohu Crawford ave. a 22. ul. byla velena 5minutová zastávka. Toť se rozumí, že byla milá po cestě asi 4½ míle, a kdo co měl, snědl. Před námi stál hostinec a ve štítu měl svůdně vypadající sklenici piva — hoši posilnime se jednou — a byla by nám sklenice piva sloužila skutečně ku posilnění, leč na dveřích našli jsme tabulku: „Closed on Sunday, by order of“, dále jsme nečetli, ale posýlali v duchu i hlasitě temperenciáře i s jejich Sunday-law do horoucí basy. — „Nastoupit!“ a znovu to šlo za vřesku křídlovek ku předu buď pochodem neb poklusem i meteš. Po celé cestě pak prováděny pěkné pochody a ku etí Sokolů, byl udržován vzorný pořádek. Bylo as tři čtvrtě na devět, když se dorazilo do pěkné River Side a po rozchodu každý si hleděl uvolnit jak mohl. Za Sokolíky pak přijeli známí, „známé“ a manželky, hudebníci a zábava byla znamenitá. O půl sedmé se nastoupila zpáteční cesta — ovšem že ne pěšky — ne snad že by se Sokol bál cesty — to ne, ale že to po dráze jde rychleji. — Tak šťastně skončil pěší výlet Plzeňského Sokola a my přiznáváme, že takých výletů by se mělo více pořádat, neb tuží tělo, seznamujeme se s okolím města, opakují se pochody a i duch se příjemnou zábavou mezi veselými Sokolíky osvěží. „Sv.“

— V sobotu 25. srpna podniknul čilý sok. sbor Čech v Clevelandu za spolupůsobení vybraných ochotníků našich do Detroit, tedy ku Královně Jezer, po nádherné parolodi „City of Detroit“ výlet, jehož účelem bylo nejen pobavení se účastníků, ale i pochlebení se naší hudbou a naším divadelním uměním. Dvě Musy — Polyhymni a Thali — vzali si výletníci s sebou, aby jim klestily cestu nejen do srdcí rodáků detroitských, nýbrž i do úcty jejich, a s dobrou se potázali, neboť jak první tak druhá z oněch milostnic bohů Olympských a družek lepotvárného Apollína usmály se na ně úsměvem nejsladším a získaly jim lásku i čest. Švarní Sokolové a četní přátelé jejich shromáždili se mezi 7. a 8. hodinou v sobotu večer v síni Perunu, odkud, majíce slavnou kapelu Mudrovu v čele, vytáhli v průvodu a brali se, až k přístavu na River St., odkud o 10. hod. nádherný koráb za hřmění hudby a nadšeného jásotu výletníků i přátel jejich v přístavu majestátně vyplul do jezera, jehož hladina jako obrovský safir se leskla a mírně, jako v spánku pohřížena, se dmula a klesala jako ňadra čarokrásné Jezerní Panně Waltera Scotta. Každému zřetelně oka se rozšířila popatřením na tajuplnou hladinu jezerní, prsa se rozedmula svěžím a čistým vzduchem vodním a mysl zatoužila do dále — do nedozírna — až tam k temněmodrému, trpytivými hvězdami posetému obzoru, jenž s jezerem v jedno se snoubil. Leč omámenost krásou pohledů netrvala dlouho. Záhy nabyla rozmarná a proměnlivá mysl slovanská vrch a nejčilejší zábava a nevinné čtveračení rozproudilo se na palubě. Čech ale miluje vedle vlnadných Mus také ještě krále Gambrina, a proti tomu zakročil kapitán loď „že prý předpisy loďní zapovídají, aby tomu ze všech nejhodnějšímu potentátovi se vzdával hold.“ Nejspíš proto, že by král vodních hlubin, Neptun, byl na Gambrina žárliv a všecko ze vzteku utopil. Záhy ráno, když loď veplula do řeky Detroit, spojující jezero Erie s jezerem St. Clair, přicházeli výletníci na palubu, aby napásli zraky své na čarokrásném východu slunce a pokochali se vzácným pohledem na krásné břehy široké řeky. O 7. hodině přirazila loď k přístavu, kde výletníci od Detroitského Sokola v stejnokroji očekávání a co nejsrdečněji pozdravení byli. Od přístavu šlo se v průvodu, s hudbou v čele, až do síně sokolské; dámy pak jely v omnibusu. — Téhož večera dávalo divadelní představení „Ouklady a láska“ v síni nabitě a s úspěchem nejskvělejším. Vzdor nesnesitelnému vedru, jež v síni i na jevišti panovalo, hráli naši ochotníci s neochabujícím nadšením, které ve výjevech hlavních v živý plápol vyšleho a obecnost rovněž v nadšení uvedlo. Věncem vavřínový si do byly tři naše nejpřednější síly ochotnické

pp. A. Šícha, Fr. Kysela a pí. Podlahová, kteří chvílemi mistrovskou hrou sami sebe překonali. Mezi jedním koncertovala kapela J. V. Mudry, která za výtečné výkony své nelíčenou chválu klidila. Po divadle holdováno třetí Muse, Terpsichore, a to s takovým zápalem, že naše krásná pleť byla by se utančila snad do smrti. — V pondělí odpoledne dávala Mudrova kapela v síni sokolské koncert, který byl výborným počínkem i pro nejvybíravější laubníky hudební, — po koncertě pak si mládež zatančila a po večeri sešli se výletníci opět v síni, odkud táhli v průvodu k přístavu, provázeni srdečnými hostiteli svými až na loď. Bylo to loučení srdečné a mnohemu z našich zatřpytila se slza v oku, neb tolik upřímné lásky, co jí našli u krajanů Detroitských, nezažili dosud snad nikde. Neb ta čest musí Detroitským vzdána býti: že není lidu srdečnějšího, pohostinnějšího nad ně. Budiž jim za to čest a sláva! „D. N.“

Ku cvičení dorostu.

Jest pravdou všeobecně uznanou, že budoucnost národa záleží od toho, jakým směrem a jak dokonale mládež jeho, tato rostoucí větev zdravého pně, vychována byla. Neboť nelze popírat, pakli vychování mládeže běže se směrem rozumným, odpovídajícím snahám ideálním i praktickým a při tom jest ryze národním, tož mládež tak vychovaná platně doplňovati a rozšiřovati bude řady nastávajících produktivních členů národa svého. V novější době pilně staráno zejména o takové vzdělání mládeže naší, které by hojného ovoce přinášelo v budoucím povolání jich.

Žádáme zajisté, aby mládež naše byla zdravá, vědoma síly a spanilosti tělesné, kterou pak chrání a si váží; dále duševně prozíravá, obezřetná a bystrá, mravně zachovalá a kázní vlastní ovládaná. A cesta, kterou toho dodělati se můžeme, jest harmonický rozvoj těla i duše.

A přec do dnešní doby jen z polovice jest plněn. Víme zajisté, že o duševní rozvoj mládeže naši staráme se až úzkostlivě zapomínajíce, že schránka duše, tělo naše, jest nevýlučnou součástíou bytosti lidské a že, má-li bytost tato prospívati, nutno přede obě částí stejnoměrně pěstiti a k úkolům lidským odchovávat. A co jest to, což tělo naše k takové stejnoměrné dokonalosti přivesti může? Jest to vedle hygienie tělocviku, tato popelka v rozsáhlé činnosti lidské. Jako ve středověku, tak i dnes a to vzhledem k rozvinutému a lidskému tělu zhoubnému velkému i malému průmyslu, tím více nevšímáno těla lidského, jakoby ono pro nás nemělo ale prázdné ceny. Žasneme nad tou lhostejností, jaká panuje u nás oproti potřebám těla a diviti se musíme, že posud všeobecně málo všímáme si potřeb jeho, které v pohybu nabývají svého výrazu.

Aby tělesné zdraví mládeže zachováno bylo, jest nutno, aby vzrůst její byl regulován a všechny zlé účinky ze zaměstnání plynoucí aby byly tělocvikem odstraňovány. Řemesla, při nichž učení sedí, jako krejčí, obuvníci a j. především překážejí v rozvoji prsního koše a tím také v rozvoji důležitého orgánu dýchacího plíce; stlačením žaludku povstává nedokonalé trávení vůbec a mnohé nemoci žaludeční, které zejména v starším věku zle se mstí za nedbalost v mladém věku prováděnou; mimo to stálým sedčným nohy v rozvoji se zdržují, záda se obíjí a tělo vůbec zneformuje. Řemesla méně namáhavá, při nichž se stojí: jako: truhláři, zámečníci, malíři, bednáři, pekaři a j. zlý mají účinek na nohy, neboť neustálý tlak tíže těla a tlak způsobený vzpíráním slabých nohou až i neforemně je skřivuje a vůbec značně zeslabuje. Konečně řemesla těžká, jako kováři, strojnici, zedníci, tesaři a j. přílišnou prací zvedáním velkých břemen škázonosně působí na celý organismus mladistvého těla učiniv nedospělých.

Rozumným, všestranným a soustavným tělocvikem všem těmto zlům čeliti můžeme, jednak nevyvinuté neb zanedbané části těla (nohy, paže) sesilujeme a k těžší práci schopnými činíme, jednak skřiveniny a nesrovnalosti vůbec (hlavně trupu) odstraňujeme a vyrovnáváme, jednak vnitřní organismus tělesně v jeho funkcích (plíce, žaludek, oběh krve) podporujeme a rozvíjíme. Téměř všechna naše obvyklá zaměstnání jsou jednostranná, při nichž celé tělo a tudíž celý organismus tělesný do pohybu nepřichází a tedy stejnoměrně se nerozvíjí; propracujeme-li ale tělo své všestranným tělocvikem, přivádíme celý organismus tělesný do náležitého pohybu, kterým umožňujeme prospěšné vyživování a vzrůst všech i nejskrytějších součástí těla lidského (důkladným oběhem krve). — Pouhá procházka a nahodilý sem tam prostocvik toho nikdy nedocílí. Proto je klamem domnívat se, že denní zaměstnání vysiluje tělo tak, že mu jest žádoucí trvalejšího odpočinku, a že tudíž tělocvikem nesmí býti opětně a zbytečně namáháno. Naopak jednostranná námaha denní vyžaduje další stejnoměrný evik, aby celé tělo stejně propracováno bylo. Proto také nestává se, že by ten, který denním lopotením téměř schvácen bývá, po tělocviku ještě zemdlenejší byl, nýbrž zakouší příjemný pocit všestranného propracování těla.

Vedle momentu zdravotního nesmíme zapomenouti, že pěstováním tělocviku budíme v mládeži tělesné sebevědomí oceněním vlastní nabyté síly, vytrvalost v podnikání, smělou, jistotu a bystrost v přijímání naskytnutých poměrů, odvalu v provádění a konečně smyslu pro pořádek a kázeň společnou. Spůsobem tím významité míře přispívá se k doplnění výchovy mládeže.

P. S.

D O P I S Y.

Chicago, 2. září 1888. — Povinností moji též jest, bych popsala činnost sboru našeho. Sbor náš před nějakým časem zdál se tak, jako by byl přestal v činnosti svoji pokračovati, ale teď jest v tom nejlepším rozkvětu, neb stále nás více ku sboru přibývá a účinně pilně cvičení navštěvují. Cvičení naše odbýváme dvakráte týdně, totiž v úterý a ve čtvrtek od 7—8 hodin, a teď máme nového cvičitele Sokola Štulíka, jenž nás bude také cvičit v kroužení kužely. Doufám, že to v sestřích probudí ještě větší činnost v tělocviku a že budou pilněji cvičení navštěvovat, an máme nového cvičitele a nově cvičení. Též nejsou teď taková horka jako byla dříve, tak že se jim to bude lehčeji cvičit. Doufám, že jest toho prozatím dosti, až podruhé více. — Na zdar!

Za sbor Plzeňských Sokolek

Františka Capouchova.

Chicago, 2. září 1888. — (Z Čes.-Am. Sokola.) — Chápu se opět péra, bych mohl podati zprávu o naší jednotě. Čes.-Amer. Sokol odbýval ve středu, dne 29. srpna 1888 svoji pravidelnou schůzi za přítomnosti všech úředníků a hojně členů. Dopis od výk. výboru čten a přijat a zároveň o něm rokováno. Na to se rozpředla debata stranu první ceny z přeborného cvičení, které se odbývalo v St. Louis letošní rok. Nevíme věru, jak to může přijít, že Sokol T. Nádr byl prohlášen za prvního přeborníka od soudeč v St. Louis a prohlášen ve všech časopisech za prvního a nyní „Sokol Amer.“ přinese zprávu a opravu, že tomu není tak. Sokolové Štěpán Bílek a T. Vavřínek za přítomnosti jiných Sokolů vzali si tu práci a spočítali body soudeč, jak č. 7. „S. A.“ tabulka soudeč ukazuje, a napačili ještě, že má Sokol T. Nádr od Sokola Čes.-Amer. více bodů, než má Sokol Hart od Plz. Sokola. Počet bodů mezi Sokoly jest následující: T. Nádr má, jak tabulka soudeč ukazuje dne 15. července, 318 bodů, Sok. Hart 316 bodů. Na to ale číslo 8. „S. A.“ píše, že se stala chyba. Na listině soudeč Pešouta při prvním výkonu na koni na šíř pro br. R. Hurta napsána jest číslice, o níž s jistotou nelze říci, zdali to 3 či 5. Podle všeho, jak jsme viděli číslice napsané v dopisu od výk. výboru minulou schůzi, nemá se anebo nemůže se počítat. Celou tu věc Česko-Am. Sokol odkázal do příštího sjezdu a tam se má o tom pojednat dle práva a pro dobro a uspokojení všech Sokolů k Nár. Jed. Sok. přináležejících.* — Ze správního výboru se dozvídáme, že síň naše potřebuje opravy. Na to zvolen výbor, by započal tesaře a nechal vše opravit, zároveň náš sbor usnesl, by se dala síň z venku obarvit co možná nejdříve. — Z výletu soukromého, který jsme chtěli odbývat minulý měsíc, nebylo nic; počasí jest chladné a nepříznivé a za druhé je těch výletů mnoho, tak že člověk neví, na který má dřív jít. Za to ale naše spanilomyšlné sestry Sokolky uspořádají dne 8. září skvělý ples na oslavu dvouletého trvání svého spolku.

Dívaldní sezonu zahájí Česko-Am. Sok. v neděli dne 9. září 1888. Hrání se bude za spoluúčinkování starého dobrého ochotníka pana Lenocha „Valdek.“ — Naše cvičirna přes leto byla uzavřena, neb jsme měli trochu tepleji než jsme mohli snést; otevře se od prvního září a zase jako dříve začne se pravidelně cvičit, protož ať starý neb mladý, přijďte všichni. Kdo jen některý úd cvičí, na př. ruce neb nohy, nabude síly v tom; máme však cvičiti veškeré údy těla a tím se vysvětlí nutnost tělocviku i prospěšnost zakládání jednot tělocvičných. Poněvadž z mládí vyvine se tělo a dospívá, má se v tom věku nejvíce cvičiti. Záro-

* Bude-li vše projednána ve sjezdu, zajisté že spravedlivě bude rozhodnuta. Divíme se jen, že u věci tak jednoduché nepostačuje sboru vysvětlení výkonného výboru a výboru na tělocvik.

veň naše sestry Sokolky měly by na to hledět, by jich více cvičilo než jak doposud. Bude jim zajisté mnohem lépe, budou-li cvičit, neb po většině musí celý den při krejčovně sedět v prachu a v kouři z dřevěného uhlí, které se páli v žehličkách v dílnách krejčovských, kde ani dostatek zdravého vzduchu není. Děvčata taková vypadají bledá, od sezení celá ohnutá, sešněrovaná tak, že jim ani jíst nechutná. Přílišným stahováním těla si ženské škodí mnoho. Jak má žaludek pracovat, jak játra, plíce, srdce, jsou-li stisněny. Šněrovačky umožily již mnoho ženských a dětí. Pro zdraví těla potřebným jest polybování — ba v některých nemocech jest nejlepším lékem. Při polybování spotřebuje se více částek tělesných, které přicházejí v krev a tam se spojují. Tím se vysvětlí, že nám bývá teplo, pohybujeme-li se řádně. Mimo to polybování zrychluje oběh krve, což zajisté ví každý z vlastní zkušenosti. Polybováním síli se nástroje polybovací, údy těla; tím si vysvětlíme, že člověk pracující, dělník, bývá silnější nežli ten, kdo nikdy nekonal práce těžké. Nebud' mně pokládáno za zlé, že jsem se rozepsal o věcech, které snad mnohého Sokola neb Sokolky se dotknou; mám to ze své zkušenosti dle lékařského předpisu. Tudíž vzhůru do cvičení! Ať si nikdo nemyslí, že již jest dokonalým Sokolem, umí-li pěkně cvičiti. Je to ovšem vlastnost hlavní, nikoli však jediná, kterou si musí Sokol osvojiti, chce-li slouiti pravým Sokolem.

Se sokolským Na zdar!

F. Krejčí.

New York, 5. září 1888. — Smutná zpráva stihla nás dne 17. srpna. Zemřel šlechtetný, upřímný a horlivý Sokol Jan Karásek, člen jednoty Morrisanské a výkonného výboru Nár. Jed. Sok. Když se blížily poslední okamžiky skonávajícího bratra, projevil přání, by se jednota Newyorská účastnila pohřbu jeho soborové. Přání zemřelého milého bratra jsme vyhověli a tu bylo znáti, jak i nám byl milým bratrem, neboť se pohřbu účastnilo přes 50 členů. Pohřební řeč promluvil nad zemřelým Sokol Aug. Tesař. V Janu Karáskovi ztratil Sokolstvo česko-americké horlivého Sokola. A nyní musím začít s novinami veselými. Dne 11. srpna jsme pořádali výlet do Empire City Colosseum, jenž se skvěle vydařil. Bylo přítomno as 900 osob. Průvod sestával jen ze Sokolů. Rázem 2. hodiny odpol. jsme vytáhli při zvucích „Lvi silou“ z Národní Budovy. Prošelše různými ulicemi dolejšího i hořejšího města odebrali jsme do parku, kdež o 5. hodině odp. započato cvičení Sokolů, jež přijato od obecnstva s bouřlivým potleskem. Zvláště pak první družstvo se drželo velmi statně.

Dne 2. září jsme pořádali výlet po vodě a rybolov. Přítomno bylo 400 osob. O 7. hod. ranní vypluli jsme z poslední z určených tří stanic. Cestou jsme se výborně bavili. Ovšem nemocných jsme měli dosti, neboť jakmile počla hudba hráti, tu již naše tancechtivé dámy veselé ubíraly se do kola, po tanci pak ale z kola to šlo již smutně; pak mnohá seděla se sklopenou hlavinkou a přemýšlela o marnostech světských. Dopluvše za Sandy Hook započali jsme s chytáním ryb. Nejšťastnější rybář byl Sokol Strnad, chytiv největší rybu; obdržel první cenu. Při návratu nás na každé stanici přivítaly davy českého obecnstva. Doufám, že tento rybolov nebyl náš poslední.

Náš dramatický odbor se připravuje na divadlo 23. září na tříaktovou frašku „Vrtný z Karliana.“ Když budeme takto pokračovat, doufám, že není, jak mnohým se zdá, ta cesta tak daleká k vystavení naší tělocvičny.

Na zdar!

Fr. Jedlička.

Baltimore, 6. září 1888. — Měsícem srpnem ukončili jsme pětinedělní prázdniny, poněvadž pro teplo nebylo možno cvičit. První týden v měsíci tomto jsme začali cvičit. Probrali jsme školu

začáteční, neboť to jest hlavní, co má být základem tělocviku. Před prvním cvičením v tomto období promluvil k nám br. náčelník několik vřelých slov, by jsme si všlípili v úctu zásady sokolské. Pak nám též řekl, jak se máme stavět k nářadí, na kterém cvičíme, že mnohdykrát při špatném seskoku se ztrácí 1 bod, ba i 2 body. Výkon může být sebelepší proveden, ale jak jest špatný seskok, jest výkon zkažen. Na konec jeho řeči jsme provolali hřímavě „Na zdar!“ Ano, kdo chce být Sokolem, má jím být s tělem i s duší. Když chce nosit sokolský stejnošort, ať si ho zaslouží. Ale ne-li říct: já to již nepotřebuji, jsem přes 25 let, já jsem si to již odbyl. To by to krásně dopadalo, kdyby to měl každý říct. Jináče je s těmi, co nesmí cvičit. Ku př. br. náčelník nesmí cvičit a také my to na něm nežádáme, avšak přece jest každému cvičení přítomen a jmenuje nám výkony, by jsme si je pamatovali. Z toho by si měli vzít jiní Sokolové příklad a chodit do cvičení; na škodu to není žádnému a pak se na nich nežádá, by dělali nějaké kotouly aneb přešiny. Věru, kdyby šli několikrát do cvičení, že by pak přišli pokaždé, vždyť jest to radost, když se jen můžeme sejit; protože Sokolové přiložte ruku k dílu a pomozte pracovat celku, ať celé dílo neleží na jednotlivcích.

V neděli dne 12. srpna jsme podnikli výlet na venek. Vyjeli jsme o 8. hod. ranní do Back River a odtud jsme šli 10 minut pochodem do Fairy Grove. Na místě samém rozproudila se přátelská zábava. Jedni se koupali, jiní šplhali neb běhali o závod, někteří si zase chladili vypráhlé hrdlo, několik si udělalo jakousi vzdušnou hrazdu a cvičili. Odpoledne jsme podnikli závody na vodě. Do každé lodky přišli tři Sokolové a každá loď měla svoje jméno. Jeden parník se jmenoval „Blesk“ a ten byl pod velením mým. Předseda a místopředseda zaopatřovali stroje. Závody skončili vítězstvím „štimbotu“ Blesk. Dostali jsme první cenu, totiž celé ruce podlité. Po závodech jsme se bavili až do 5 hodin večer a pak jsme nastoupili zpáteční cestu k domovu.

Přiblížil se čas, kdy se zase slétnou Sokolici ze všech konců ku sjezdu, kde se bude účtovat práce všech jednot a bude se pracovat pro dobro Sokolstva vůbec. S jakou radostí by chtěl alespoň jeden z nás se mezi vás podívat a pracovat s vámi, ale nemůže to být a nechej psát proč, vy si to již domyslete. Pročez bratři pracujte svorně na poli národním, vždyť pracujete nejen pro sebe, ale také pro příští Sokolstvo. Sok. Jed. „Blesk“ volá ku sjezdu hřímavě „Na zdar!“

Bylo nám zasláno 100 losů strakonického a 100 losů kutnohorského Sokola, aby jsme je rozprodali. Strakonického Sokola losy odkoupila naše jednota a peníze jsou již na svém místě, a ve prospěch kutnohorského Sokola pořídíme věneček, který se jak náleží vydaří, neb již jest mnoho vstupenek rozprodáno. Věneček připadá na den 1. října. Každý Čech měl by si nějaký los koupit,

vlastně vstupenku, a los, na který může vyhrát věc, jež mu bude pro vždy milá, dostane co premii. Se sokolským Na zdar! J. Hrbek.

Rádné schůze výkonného výboru.

New York, 13. srpna 1888.

Schůzi zahájil náměstek starosty br. J. Halq. Nepřítomen br. Al. Wokal. — Protokol ze schůze minulé po přečtení přijat. — „Plzeňský Sokol“ poukazuje na účet jednoho soulece z posledních okrskových závodů v St. Louis, Mo. Zároveň žádá, by dopis ten byl uveřejněn v „Sok. Am.“ Usnešeno, by dopis ten v „S. A.“ uveřejněn nebyl a br. jednatel má onu věc lépe vyšetřit. — Návrh Čes.-Am. Sokola ohledně odměn hlavních přeborníků byl zaslán pozdě a proto se nemůže mezi ostatní návrhy na opravu stanov vřadit. — Č.-Am. Sokol v Braidwood, Ill. se děkuje z N. J. S. na jeden rok; co příčinu uvádí špatné poměry v tamnějším městě. Poděkování to bylo přijato. — T. J. Sokol Čechie z Chicaga oznamuje, že protest vznesený proti Fr. Kotkovi od bratřské jednoty „Žižkov“ odvolává a tím záležitost ta ukončena. — „Plzeňský Sokol“ žádá, by se vyjednávání se společným cvičitelem ponechalo až po sjezdu; dále pak si přeje též jednota vědět, které jednoty hlasovaly pro snížení příspěvků k N. J. S. a které proti. Usnešeno ohledně první záležitosti: nemožno, ohledně druhé otázky si výk. výbor nemůže vysvětlit, jaký prospěch dotyčná jednota by z toho měla. — Na dopis T. J. S. Tomáš Černý ohledně br. Rouska má br. jednatel odpovědět, že musí br. Rouska do sjezdu ve svém středu podržet. — Usnešeno, by se nechaly opravy stanov vytisknout na zvláštní listiny; návrhy nechtě seřaděny jsou dle hlav a článků. Dále se mají natisknout listiny pro tajemníky na jednací sjezd. Bratři J. Halq a Lier jsou zvoleni, by listiny ty vypracovali. Na to schůze skončena.

Jos. Kadlec, taj.

Příjem.

Čes.-Am. Sokol v Chicagu, 2. zpráva.....	\$41.39
Věrní Bratři Sokol, 2. zpráva.....	17.50
Jednota Tyrš Cedar Rapids Sok., 2. zpráva	11.00
T. J. S. Čermák, 2. zpráva.....	37.01

Úhrnem.....\$106.90

Vydání.

1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 8. r. X.	25.00
Expedice „Sok. Am.“ č. 8. r. X.	2.45

Úhrnem.....\$27.45

Hotovost pokladni z min. schůze. \$1160.55

Příjem..... 106.90

Úhrnem.....\$1267.45

Vydání..... 27.45

Zbývá v rukou pokladníka.....\$1240.00

M. Hlaváček, jednatel.

Zprávy náčelníků.

T. J. S. „Čermák“ v St. Louis, Mo. — Odbýváno cvičení v dubnu 15, v květnu 16, v červnu 15, ve dvou družstvech o 8 členech. Cvičeno na nářadí hlavním, pak cvičení pořadová a prostrná, jakož i skok na dál a výšku. — Nejčinnějšími členy byli: A. Pešout, K. Tříška, V. Zikeš, Jos. Duchek a Fr. Ječmen.

V. K. Tříška, náčelník.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokol“ pražského vyšlo redakci br. J. E. Scheinera č. 8. r. XIV. s následujícím obsahem: Provolání Sokola Lublaňského. — O tělocviku na školách středních. (Pokrač.) — Všechna cvičení župní. (Pokr.) — O tělocvičných rozvrzích v našich jednotách. — Cvičení prostrná. S vyobrazeními. (Pokračování.) — Odhalení desky Tyršovy na Zbraslavi. — Z Ameriky. — Zprávy župní a j. — Všem bratřím doporučujeme vřele časopis tento, z něhož hojně i důkladně poučení čerpati mohou a jenž podá jim i hojnost zajímavých zpráv o činnosti a životu našich bratří v Čechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Przewodnik gimnastyczny „Sokol“ organ towarzystw gimnastycznych.“ Vychází v polovici každého měsíce ve Lvově. Předplatné s poštovní zásilkou na rok pro Ameriku 5 franků. Administrace: Ulica Czarneckiego L. 2.

„Rodina“, belletristický týdeník 16stránkový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Slavie.“ Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

„Nová Doba“, týdeník politický a hospodářský, vychází redakci F. K. Ringsmutha (Jar. I. větenského) ve Schuyler, Neb. Předplatné \$2.00, do Evropy \$2.80 ročně. Adresa: „Nová Doba“, Schuyler, Neb.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 16 stránek. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: A. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Dennice Novověku“, časopis politický, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovanckých Podporujících Spolků) vychází každý čtvrtek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku. Adresa: V. Šnajdr, 26 S. Water st., Cleveland, O.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Na „Ducha Času“ předplácí se \$2.00 ročně. Adresa: Aug. Geringer, 150 W. 12th st., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, politický týdeník. Předplatné i s velkou 16stránkovou přílohou románovou a s premií \$3.00 na rok. Do Čech předplácí se \$4.00, bez přílohy a premie \$3.00. Adresa: „Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

Předplatné na „Sok. Am.“,

jakož i všechny změny adres zasílají téhož se týkající buďtež zasílány na adresu jednatel br. M. Hlaváčka, 533—5. ulice. — Vznikají z toho mnohé nepřijemnosti, jestli předplatné neb změna adresy zaslány jsou na adresu jinou.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Alois Vokal, náměstek Jos. Halq, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník Josef Woel. Další výbor jest: Jan Karásek st., Jan Pavlík, Jos. Strnad a Fr. Lier. Veškeré záskyly téhož výboru se týkající nadepsány buďtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbývají se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel J. Černý, 405 E. 70th St.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. T. Vonásek, 19—19th Place.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; tajemník V. Bašata, 131 Bunker St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TĚL. JED. SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. V. K. Tříška, 1847 S. 11th St.

TĚL. JEDNOTA BUDIVŮJ, Detroit, Mich.; jedn. Fr. Liška, 162 Watson St.

TEL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; tajemník Jos. Křišťan ml., 566 Noble St.

VĚRNÍ BRATŘI SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

T. J. TOMÁŠ ČERNÝ, Omaha, Neb.; taj. J. Kratochvíl, 1307—1309 Howard St.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

JED. TYRŠ CEDAR RAPIDS SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžiš, 190 12th Av.

T. J. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; A. Wokal, 1 Skillman Av., cor. Hunter Av.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. Jan Prošek, 3 Burwell Ext.

T. J. S. ŽIŽKOV, Almira, Ill.; jed. J. Sedláček, Box 7 Simons P. O., Cook Co. Ill.